

UCHWAŁA Nr XXX/552/09
Rady Gminy Raszyn
z dnia 5 marca 2009r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutu złożonego do projektu "Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty oraz wsi Wypędy, Puchały".

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) Rada Gminy Raszyn uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Po rozpatrzeniu pisma z dnia 08.01.2004r. (poz. 452), wniesionego przez Państwa Tadeusza Kaczorowskiego i Gabriellę Kaczorowską, zakwalifikowanego jako zarzut do projektu "Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty oraz wsi Wypędy, Puchały" w Gminie Raszyn, dotyczący: 1/ braku wydzielenia dojazdu i możliwości obsługi komunikacyjnej działki nr ew. 23/1, 2/ braku zgody na przeprowadzenie przez działkę nr ew. 38 projektowanej drogi ozn. symbolem KD i dróg wewnętrznych ozn. symbolem KDw, z wnioskiem aby wobec braku innej możliwości przeprowadzenia dróg działkę pozostawić jako rolną, 3/ braku zgody na poszerzenie ul. Wirazowej kosztem działki nr ew. 91, 4/ braku zgody na poszerzenie ul. Centralnej kosztem działki nr ew. 38, 5/ zmiany przeznaczenia działki nr ew. 206/1 z funkcji ozn. symbolem UP na mieszkaniowo-usługową MN/U, 6/ braku wydzielenia dojazdu do działki nr ew. 97 (obecnie 97/2) od ul. Centralnej, odrzuca się w części złożony zarzut.

2. **Zarzut odrzuca się w części** dotyczącej: pkt 1/, części pkt 3/ w zakresie poszerzenia ul. Centralnej z działki nr ew. 91, pkt 5/ i pkt 6/.

§ 2.

Uzasadnienie faktyczne i prawne przyjęto zgodnie z załącznikiem nr 1, stanowiącym integralną część niniejszej uchwały.

§ 3.

1. Uchwała podlega doręczeniu Państwu Tadeuszowi Kaczorowskiemu i Gabrieli Kaczorowskiej wnoszącym zarzut.
2. Uchwałę niniejszą wnoszący zarzut mogą zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Rady Gminy Raszyn.

§ 4.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Raszyn.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Tomasz Szwed

Załącznik nr 1 do uchwały Nr XXX/552/09 Rady Gminy Raszyn z dnia 5 marca 2009r. w sprawie rozpatrzenia zarzutu złożonego do projektu *“Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty oraz wsi Wypędy, Puchały”*.

Przy sporządzaniu niniejszego projektu planu w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) - *“do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (...) w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu oraz zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe”*, stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.).

Artykuły 23 i 24 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym zawierają dwa rodzaje środków służących do kwestionowania ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wyłożonym do publicznego wglądu. Pierwszym z nich jest protest, przysługujący każdemu, kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie (art. 23 ust. 1). Uchwała o uwzględnieniu lub odrzuceniu protestu nie musi spełniać szczególnych warunków formalnych i przepisy nie wprowadzają warunku jej doręczenia wnoszącemu protest. Drugim środkiem jest zarzut, który może wnieść jedynie podmiot szczególnie legitymowany: ten, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przez ustalenia projektu planu (art. 24 ust. 1).

Zgodnie z wyrokiem NSA w Warszawie z dnia 21.12.1998r. sygn. akt IV SA 1024/98 (LEX nr 43690): *„W postępowaniu kwestionującym w formie zarzutu projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podmiotowość uczestnika tego postępowania jest kształtowana inaczej niż w postępowaniu administracyjnym, obejmując nie tylko istnienie interesu prawnego lub uprawnienia, ale także naruszenie tego interesu lub uprawnienia. Naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia staje się przesłanką dopuszczalności zarzutu i otwiera drogę do jego merytorycznej oceny. Ocena ta zaś dotyczy rodzaju naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia wnoszącego zarzut i w zależności od tego zarzut może być uwzględniony albo odrzucony. Obowiązek uwzględnienia zarzutu do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powstaje wówczas, gdy naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia zarzucającego jest związane z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego (normy prawa materialnego). Obowiązku takiego rada gminy nie ma wówczas, gdy naruszony zostaje interes prawny lub uprawnienia wnoszącego zarzut, ale dzieje się to w zgodzie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie - z mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym - władztwa planistycznego, w ramach którego rada gminy ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy.”*

W piśmie złożonym w dniu 13.01.2004r. (poz. 452) w terminie zgodnym z art. 23 ust. 2 i art. 24 ust. 2 ww. ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym Państwo Tadeusz Kaczorowski i Gabriela Kaczorowska podnieśli: 1/ brak wydzielenia dojazdu i możliwości obsługi komunikacyjnej działki nr ew. 23/1, 2/ brak zgody na przeprowadzenie przez działkę nr ew. 38 projektowanej drogi ozn. symbolem KD i dróg wewnętrznych ozn. symbolem KDw, z wnioskiem aby wobec braku innej możliwości przeprowadzenia dróg działkę pozostawić jako rolną, 3/ brak zgody na poszerzenie ul. Wirażowej kosztem działki nr ew. 91, 4/ brak zgody na poszerzenie ul. Centralnej kosztem działki nr ew. 38, 5/ zmianę przeznaczenia działki nr ew. 206/1 z funkcji ozn. symbolem UP na mieszkaniowo- usługową MN/U, 6/ brak wydzielenia dojazdu do działki nr ew. 97 (obecnie 97/2) od ul. Centralnej.

W przedmiotowej sprawie zakwestionowane przez Skarżących ustalenia planu naruszają ich interes prawny, skoro są właścicielami nieruchomości położonych na terenie objętym niniejszym projektem planu. Ponadto konsekwencją uchwalenia planu według kwestionowanego projektu będzie określony ustaleniami planu sposób wykonania prawa własności Skarżących co do ich działek.

W świetle powyższego niewątpliwie projekt planu narusza interes prawny Skarżących.

Okoliczność ta wskazuje, że Skarżący byli legitymowani do wniesienia zarzutu w trybie art. 24 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym. Fakt ten jednak, nie oznacza konieczności uwzględnienia zgłoszonych w tym zakresie zarzutów, a jedynie stwarza legitymację do ich wniesienia przez Skarżących.

Wniesiony zarzut został uwzględniony przez Wójta Gminy Raszyn w części pkt 2/, pkt 4/ i w części pkt 3/ w zakresie poszerzenia ul. Wirażowej z działki nr ew. 91.

Ad pkt 1/ i pkt 6/

Odnosząc się do pkt 1/ zarzutu stwierdzić należy, że przez teren Gminy Raszyn objęty przedmiotowym projektem planu przebiega droga ekspresowa S8 na odcinku Salomea-Wolica, której realizacja następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2003r. Nr 80 poz. 721 z późn. zm.), zgodnie z którymi (art.11 i ust. 2): *"W sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym."*

Z powyższego przepisu prawa wynika, że realizacja ww. drogi następuje niezależnie od projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zaskarżony projekt planu nie rozstrzygał o przebiegu drogi ekspresowej S8, a jedynie wskazywał jej planowany przebieg wynikający z uzyskanych uzgodnień tego projektu.

Natomiast przebieg drogi ekspresowej z wykorzystaniem części nieruchomości skarżących wynikać będzie obecnie z wydanej na rzecz Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad przez Wojewodę Mazowieckiego decyzji Nr 340/06 z dnia 03.03.2006r. o ustaleniu lokalizacji dla inwestycji: budowa drogi ekspresowej S8 na odcinku Salomea-Wolica wraz z powiazaniami z drogą krajową nr 7 i z przebudową infrastruktury technicznej – część I – odcinek zlokalizowany poza granicami m. st. Warszawy.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym: *"W ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się postanowienia przepisów szczególnych odnoszące się do obszaru objętego planem i przedmiotu jego ustaleń."*

Zatem projekt planu będzie wymagał po rozpatrzeniu wniesionych zarzutów stosownej korekty w zakresie rejestracji faktycznego przebiegu drogi ekspresowej S8, wynikającego z ww. decyzji Nr 340/06.

Stosownie do art. 12 obowiązującego w dacie wydania decyzji Nr 340/06 ww. ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych:

"1. Decyzją o ustaleniu lokalizacji drogi zatwierdza się projekt podziału nieruchomości.

2. Linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o ustaleniu lokalizacji drogi stanowią linie podziału nieruchomości.

3. Decyzja o ustaleniu lokalizacji drogi stanowi podstawę do dokonania wpisów w księdze wieczystej i w katastrze nieruchomości.

4. Nieruchomości wydzielone liniami rozgraniczającymi teren, o których mowa w ust. 2, stają się z mocy prawa:

1) własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych,

2) własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych

- z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji drogi stała się ostateczna, za odszkodowaniem ustalonym w odrębnej decyzji, o której mowa w art. 18 i 18a, odpowiednio przez wojewodę albo starostę."

Na podstawie ww. decyzji Nr 340/06 wskazana w zarzucie działka nr ew. 23/1 została w całości przeznaczona pod ww. drogę ekspresową S8. W wyniku powołanej wyżej decyzji Nr 340/06 działka nr ew. 97 została podzielona na działki nr ew. 97/1 (do poszerzenia ul. Żwirowej) i działkę nr ew. 97/2, z dostępem do ul. Żwirowej.

Natomiast kwestia braku zapewnienia w projekcie planu dojazdu do działki nr ew. 97 (obecnie 97/2) od ul. Centralnej jest bezprzedmiotowa, gdyż od początku działka ta posiadała

dostęp do drogi publicznej – ul. Żwirowej. Decyzja Nr 340/06 rozstrzyga także o ciągu komunikacyjnym pozwalającym na przejazd z ul. Żwirowej do ul. Centralnej.

Wobec powyższego zarzut pkt 1/ i pkt 6/ należało odrzucić.

Ad pkt 3/

Odnosząc się do pkt 3/ - braku zgody na poszerzenie ul. Wirażowej i ul. Centralnej kosztem działki nr ew. 91, zważyć należy co następuje:

Przepisami ustawowymi, które stanowią ograniczenie sposobu wykonywania prawa własności stosowanymi w niniejszej sprawie są regulacje ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.), które upoważniają gminę do uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w których gmina ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu.

Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym w art. 2 ust. 1 stanowi, że ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu dokonywane jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, zaś w art. 4 ust. 1 czynność tę zalicza do zadań własnych gminy i jednocześnie w art. 10 ust. 1 pkt 1-7 wskazuje zakres przedmiotowy ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z którym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb: *“przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania (...), linie rozgraniczające ulice, place i drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczym, a także tereny niezbędne do wytyczania ścieżek rowerowych, tereny przeznaczone dla realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny, granice i zasady zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz linie rozgraniczające tereny tej infrastruktury, lokalne warunki, zasady i standardy kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym również linie zabudowy i gabaryty obiektów, a także maksymalne lub minimalne wskaźniki intensywności zabudowy, zasady i warunki podziału terenów na działki budowlane”*.

Drogi gminne stanowią uzupełnienie istniejących w danej gminie sieci dróg powiatowych, wojewódzkich lub krajowych. Z reguły są to drogi o najniższych parametrach technicznych, służące jedynie lokalnym potrzebom.

Dla istniejących działek budowlanych jak i dla nowo tworzonych działek budowlanych w niniejszym projekcie planu organ był zobligowany zapewnić właściwą sieć dróg istniejących i projektowanych, o szerokości umożliwiającej umieszczenie w nich całej infrastruktury technicznej i inżynierskiej oraz tworzenia odpowiedniego układu komunikacyjnego, w powiązaniu z terenami sąsiednimi. W warunkach postępującej urbanizacji gminy trzeba się jednak liczyć ze zmianami polegającymi na kolejnych inwestycjach, oczywiście po stworzeniu przez gminę stosownych podstaw w planach zagospodarowania przestrzennego, w tym odpowiedniego układu komunikacyjnego. Takie zmiany, jak w niniejszej sprawie, nie stanowią naruszenia interesu prawnego skarżącego chronionego przepisami prawa cywilnego.

Tereny objęte projektem planu przyległe do ul. Wirażowej i ul. Centralnej poza centrum wsi nie były przeznaczone pod zabudowę, były użytkowane jako grunty rolne. Zmiana przeznaczenia działek na cele budowlane wymagać będzie m. in. zapewnienia nowo tworzonym działkom budowlanym właściwej sieci dróg o szerokości umożliwiającej umieszczenie w nich całej infrastruktury technicznej i inżynierskiej oraz tworzenia odpowiedniego układu komunikacyjnego, celem zaspokojenia potrzeb komunikacyjnych dla tych terenów.

Obecnie ul. Wirażową i ul. Centralną na wysokości działki nr ew. 91 stanowią drogi nr ew. 212/5 i 211/5, znajdujące się zgodnie z ewidencją gruntów we władaniu Gminy Raszyn.

Kwestionowany projekt planu przewiduje przeznaczenie całej działki nr ew. 91 na skrzyżowanie ul. Wirażowej z ul. Centralną – dróg klasy dojazdowej KD, z zachowaniem przepisów Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie

(Dz. U. z 1999r. Nr 43, poz. 430), które zapewniają w szczególności spełnienie wymagań podstawowych dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, bezpieczeństwa z uwagi na możliwość wystąpienia pożaru lub innego miejscowego zagrożenia, odpowiednie warunki użytkowe zgodne z przeznaczeniem drogi publicznej (§ 1 ust. 3 pkt 1 lit a), c), i pkt 2 Rozporządzenia jw.).

Przepisy ww. Rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, wykonywaniu dróg publicznych i związanych z nimi urządzeń budowlanych, a także ich odbudowie, rozbudowie, przebudowie oraz przy remontach objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę (§ 2).

Na podstawie § 5 ww. Rozporządzenia usytuowanie drogi oznacza w niniejszym rozporządzeniu umieszczenie jej elementów w pasie terenu wyznaczonym liniami rozgraniczającymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w trybie określonym w przepisach o zagospodarowaniu przestrzennym.

„Szerokość drogi w liniach rozgraniczających powinna zapewniać możliwość umieszczenia elementów drogi i urządzeń z nią związanych wynikających z ustalonych docelowych transportowych i innych funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych” (§ 6).

Natomiast w skorygowanym projekcie planu zostanie tylko zaplanowane poszerzenie ul. Centralnej pasem gruntu szerokości ok. 2m z działki nr ew. 91, natomiast skrzyżowanie ul. Wirazowej z ul. centralną przeniesione będzie na teren działki nr ew. 90.

Zważyć przy tym należy, iż kształt (trójkąt równoramienny i ostrokątny), parametry niezabudowanej działki nr ew. 91 o pow. 100m², w związku z przepisem art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm.), według z którego obiekty budowlane przy drogach powinny być usytuowane w terenie zabudowy dla drogi gminnej w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni co najmniej w terenie zabudowy dla drogi gminnej 6m, nawet bez kwestionowanego poszerzenia skrzyżowania istniejących dróg publicznych powodują brak możliwości jej wykorzystania do zabudowy zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi.

Powyższe rozwiązania w postaci modernizacji minimalnego podstawowego lokalnego kośćca drogowego daje możliwość swobodnego kształtowania pozostałych dróg wewnętrznych, i umożliwia najdogodniejszy dostęp do istniejących dróg publicznych w tym obszarze, a tym samym rozwój tych terenów.

Zwrócić należy przy tym uwagę na zaistniałą w tej chwili możliwość zaprojektowania w niniejszym projekcie planu sprawnego układu komunikacyjnego, co umożliwi zachowanie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie oraz zapewnienie właściwych standardów w zakresie realizacji infrastruktury technicznej – obsługi inżynierskiej obszaru i uporządkowanie w podstawowym zakresie ruchu kołowego na terenach przyszłej aktywności gospodarczej i wprowadzenie na tym terenie ładu przestrzennego, którego jedną z form jest właściwe ukształtowanie w perspektywie układu dróg.

Gmina przewidując w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego projektowane drogi stosownie do art. 35 ust. 2 ustawy o drogach publicznych przeznaczyła pod poszerzenie istniejących dróg publicznych i pod przyszłą budowę dróg publicznych pasy terenu o szerokości uwzględniającej ochronę użytkowników dróg i terenu przyległego przed wzajemnym niekorzystnym oddziaływaniem, z zachowaniem przepisów Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Zatem klasa dróg, a więc ich szerokość w liniach rozgraniczających, która powinna zapewniając możliwość umieszczenia elementów drogi i urządzeń z nią związanych wynikających z docelowych transportowych i innych funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych a co za tym idzie linie zabudowy oraz ich przebieg wynikają z wyżej wymienionych przepisów prawa materialnego. Projekt planu winien dostosować obecne parametry dróg do wyznaczonych przez przepisy dotyczące dróg publicznych.

Wobec powyższego stanu prawnego i ustalonego faktycznego zarzut części pkt 3/ w zakresie dotyczącym poszerzenia ul. Centralnej kosztem działki nr ew. 91 należało odrzucić.

Ad pkt 5/

W kwestii pkt 5/ tj. zmiany przeznaczenia działki nr ew. 206/1 z funkcji ozn. symbolem UP na mieszkaniowo- usługową MN/U, wskazać należy, że przeznaczenie terenów położonych pomiędzy ul. Żwirową i drogą o symbolu 8KL zostanie zmienione przede wszystkim na cele usługowe ozn. symbolem U, z dopuszczeniem możliwości realizacji funkcji mieszkaniowej.

Powyższe wynika z faktu, iż południowo-wschodnia część (ok. 1/3) działki znajduje się w strefie od terenu usług specjalnych ozn. symbolem IS i ze względu na uciążliwości kompleksu wojskowego w odległości 150m od granic ww. obiektu, co wyklucza możliwość realizacji zabudowy mieszkaniowej na całej działce.

Ww. strefa wynika ze stosownego uzgodnienia projektu planu uzyskanego w trybie art. 18 ust. 2 pkt 4 lit e) ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z właściwym terytorialnie organem wojskowym w zakresie jego właściwości.

Przedmiotowy teren z mocy decyzji Nr 05/MON z dnia 02.08.2006r. stanowi teren zamknięty (pismo Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego z dnia 13.04.2007r.).

Zatem zarzut pkt 5/ należało odrzucić.

Jeżeli Rada przystąpiła do prac nad kwestionowanym planem w ramach przysługującego jej władztwa planistycznego, a zatem w zgodzie z obowiązującym prawem, to nie można jej skutecznie zarzucić, iż naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia Skarżących dokonało się z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego (normy prawa materialnego), a dopiero takie naruszenie uprawnień Skarżących skutkowałoby - w myśl wcześniejszych wywodów - nieważnością uchwały o odrzuceniu zarzutów.

Jak wyżej wskazano ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości zgodnie z art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym. Plan miejscowy zgodnie z tym przepisem nie rozstrzyga o prawie własności, a tylko o sposobie jej wykonywania.

Zestawienie tego przepisu z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym wskazuje, że gmina działając w ramach swoich uprawnień planistycznych ma prawo ustalenia przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania terenu, określając sposób wykonywania prawa własności.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza stosunków własnościowych czy też posiadania. Określa jedynie - jak to już wcześniej stwierdzono - przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenu. Tak też stało się w przypadku niniejszego projektu planu, który po uchwaleniu i wejściu w życie nie naruszy istniejącego stanu rzeczy. Uchwalenie planu miejscowego nie pozbawi prawa własności ani też możliwości dochodzenia roszczeń związanych z danym prawem własności.

Również przepis art. 140 kc przewiduje korzystanie z rzeczy, a więc i nieruchomości w granicach określonych przez ustawy i zasady współzycia społecznego.

Skarżący w swoim zarzucie nie wskazali naruszenia ww. kwestionowanymi ustaleniami projektu planu konkretnego przepisu prawa materialnego.

Wobec powyższego stanu prawnego i ustalonego stanu faktycznego odrzucono zarzut w pkt 1/, części pkt 3/ w zakresie dotyczącym poszerzenia ul. Centralnej z działki nr ew. 91, pkt 5/ i pkt 6/.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Tomasz Szved